

refuză să lupte pentru apărarea cneazului Vladimir, iar refuzul se repetă de trei ori, cuvînt cu cuvînt; în balada *Marele Iancu* de trei ori se repetă, cu aceeași exactitate, rugămîntea Pașei ca Iancu să se «turcească».

Atît în biline cît și în baladele populare romînești întîlnim comparații de o frumusețe neîntrecută:

« Не гром гремит, не стук стучит,
Говорит Ильюшка своему батюшке »

sau :

« Не сырой дуб к земле клонится,
Не бумажные листочки расстилаются,
Расстилается сын перед батюшкой,
Он и просит себе благословеньца »

(Первые подвиги Ильи Муромца)⁴⁸.

Sau :

« Venia, mări, ca vîntul
Ca vîntul și ca gîndul »

(Toma Alimș) ⁴⁹

sau :

« Aripile-și întindea
Și pe cer el se zărea
Întîi ca un porumbaș

Apoi ca un lăstunaș,
Apoi ca un bondăraș »

(Novac și Corbul) ⁵⁰

sau :

« Barda-n mină apuca
Și-n tătari se arunca
Ca un vînt inviforat

Într-un lan de grîu uscat »

(Romîn Gruia Grozovanul) ⁵¹.

O altă latură a creației populare orale ce trebuie cercetată este versificația. Bilinelor le este caracteristic versul alb; cu toate că putem întîlni adesea consonanța ultimelor silabe, bilinele de regulă nu au rimă. Ritmul este deosebit, specific numai bilinelor: împărțirea versului, alternarea silabelor accentuate și neaccentuate nu urmează anumite reguli; cu toate că accentul joacă un rol destul de mare, ritmul bilinei nu poate fi socotit silabotonic. Procedeele de versificație în biline este foarte vechi și, într-o oarecare măsură, greoi (bilinele s-ar fi reținut foarte greu dacă nu ar fi fost însoțite de muzică). În zilele noastre nici un poet nu mai compune versuri în stilul bilinelor; aceasta nu înseamnă însă că versificația bilinelor nu a corespuns conținutului lor, care și-a găsit exprimarea în această formă deosebită. Dacă bilinele n-ar fi avut

⁴⁸ Былины, Москва, 1957, p. 57.

(Traducerea:

« Nu tunetul tună, nu urlet se aude,
Grăiește Iliușca bătrînului părinte »

sau:

« Nu s-a plecat mlădios la pămînt stejarul,
Nici frunzele nu i s-au așternut,
A îngenunchiat în fața tatălui fiul,
El îi cere să fie blagoslovit ».

⁴⁹ Antologie de literatură populară, vol. I, Ed. Acad. R.P.R., 1953, p. 291.

⁵⁰ Vasile Alecsandri, Poesii populare ale Romînilor, Buc., 1866, p. 146.

⁵¹ Ibidem, p. 79.